

समवयस्का । तत्पर्यायः । भालिः २ वयस्या ३ सखी ४ सहचरी ५ । इति जटाधरः ॥
सवयाः, [सु] पुं, (समानं वयो यस्य ।) वयस्यः । इत्यमरः । २ । ८ । १२ ॥ समानवयस्के, त्रि ॥ (यथा रघुः । ५ । ६५ ।

“सूतात्मजाः सवयसः प्रथितप्रबोधं प्राबोधयन्नुपसि वाग्भिरुदारवाचः ॥”) सवरः, पुं, सलिलम् । शिवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सर्वर्षः, त्रि, (समानो वर्षोऽस्य । “ज्योतिर्जन-पदेति ।” ६ । ३ । ८५ । इति समानस्य सः ।) सट्टशः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रघुः । ८ । ५१ । “प्रथितमौलिरसौ वनमालया तरुपलाशसवणतनुच्छदः ॥”)

समानवर्णः । (यथा, महाभारते । ७ । २२ । ४३ । “इन्द्रायुधसवर्णस्तु कुन्तिभोजो हयोत्तमैः । आयात् सदश्वैः पुरुजित् मातुलः सव्यसाचिनः ॥”) तुल्यजातिः । यथा, मनुः ।

“पाणिग्रहणसंस्कारः सवर्णासूपदिश्यते । असवर्णास्यं ज्ञेयो विधिरुहाहकर्मणि ॥” इत्युदाहृत्यम् ॥ एकस्थानोत्पन्नवर्णः । यथा । सवर्णनाकदीर्घः । इति संक्षिप्तसारव्याकरणम् ॥

सवर्णा, स्त्री, (समानो वर्षो यस्यः ।) सूर्यपत्नी ह्याया । इति शब्दरत्नावली ॥ (समानवर्णा स्त्री । यथा, मनुः । ३ । ४ ।

“उदहेत द्विजो भार्यां सवर्णां लक्षणां-ताम् ॥”) सवहा, स्त्री, त्रिहता । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

सविकाशः, त्रि, विकशितः । प्रफुल्लः । विकाशेन सह वर्त्तमानः ॥

सविता, [ऋ] पुं, (सूते-ज्ञोकादीनि । सू + टच् ।) सूर्यः । इत्यमरः । १ । ३ । ३१ ॥ यथा, कुमारः । ५ । २० ।

“विजित्य नेत्रप्रतिघातिनीं प्रभा-मनन्ददृष्टिः सवितारमैत्रत ॥”) तस्य व्युत्पत्तिर्यथा,—

“धीशब्दवाचो ब्रह्माणं प्रचोदयति सर्वदा । सृष्टार्थं भगवान् विष्णुः सविता स तु कौर्त्तितः ॥ सर्वलोकप्रसवनान् सविता स तु कौर्त्तितः । यतस्तद्देवता देवो सावित्रीत्युच्यते ततः ॥” इति वक्रपुराणे गायत्रीकल्पो नामाध्यायः ॥

अर्कहृत्तः । इति चामरः । २ । ४ । ८० ॥

सविटदेवतः, पुं, (सविता देवतं यस्य ।) इस्त-नक्षत्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥

सविटसः, त्रि, सविटसम्बन्धी । सविटशब्दात् सप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

सविचं, स्त्री, (स्यतेऽनेनेति । सू प्रसवे + “चर्त्तिलुधसूचनसहचर इत्रः ।” ३ । १ । ८४ । इति करणे इचः ।) प्रसवकरणम् । इति सुग्धबोध-व्याकरणम् ॥

सवित्रियः, त्रि, (सवितुरयमिति । सविट् + घः ।) सूर्यसम्बन्धीयः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

सवित्री, स्त्री, (सूते या । सू + टच् ।) जीप् ।) माता । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कुमारः । १ । २ । ४ । “तया दुहित्वा सुतरां सवित्री स्फुरत्प्रभामण्डलया चकाशे ॥”) गौः । इति केचित् ॥

सविधः, त्रि, (समाना विधास्येदि ।) निकटम् । इत्यमरः । ३ । १ । ६७ ॥ (यथा, कथासरित्-सागरे । ५३ । ३० ।

“अथ सविधमागत्य राज्ञस्तस्योपविष्टवान्” समानप्रकारश्च ॥ (यथा, भागवते । ३ । ३ । ८ ।

“आसां मुहूर्त्त एकस्मिन् नानागारेषु योषिताम् सविधं जगृहे पाणौनुरूपः स्वमायया ॥”) सविस्मयः, त्रि, (विस्मयेन सह वर्त्तमानः ।) विस्मयापन्नः । तत्पर्यायः । वीक्षापन्नः । २ । इति हारावली ॥

सवेशः, त्रि, (वेशेन सह वर्त्तमानः ।) वेशान्वितः । इति धरणिः ॥ निकटम् । इत्यमरः । ३ । १ । ६७ ॥ सव्यः, त्रि, (सू प्रेरणे + “माच्छाससिस्तुभ्यो यः ।” उणा० ४ । १०८ । इति यः ।) वामः । इत्य-मरः । ३ । १ । ८५ ॥ (यथा, मनुः । २ । ६३ ।

“उड्ते दक्षिणे पाणावुपवीत्युच्यते द्विजः । सर्वे प्राचीनं प्रावीती निवीती कण्ठसज्जने ॥”) दक्षिणः । (यथा, अनर्घराघवे । ६ । ७० ।

“एकेन सव्यपाणिना विशिखमुत्सृज्य किमाह रावणः । साधु रे मनुष्यद्विभ्र साधु ।” “सव्यपाणिना दक्षिणहस्तेन ।” इति तट्टीका ॥) प्रतिकूलः । इति हेमचन्द्रः ॥

सव्यः, पुं, (सूते विश्वमिति । सू प्रसवे + “माच्छा-ससिस्तुभ्यो यः ।” उणा० ४ । १०८ । इति यः ।) विष्णुः । इति शब्दमाला ॥

सव्यसाची, [न] पुं, (सव्येन वामेन हस्तेनापि सचति सन्धाति वाणमिति । सच सन्धाने + णिनिः ।) अज्जुनः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । ४ । १२ । १८ ।

“उभौ मे दक्षिणौ पाणौ गाण्डीवस्य विकर्षणे तेन देवमनुष्येषु सव्यसाचीति मां विदुः ॥”) सव्येष्ठः, पुं, (सव्ये तिष्ठतीति । स्था + कः । “स्थास्थिन्सृष्टाम् ।” ८ । ३ । ८७ । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या षत्वम् । हलदन्तादित्युक्त् ।) सारथिः । इति हलायुधः ॥

सव्येष्ठा, [ऋ] पुं, सव्ये तिष्ठतीति । स्था + “सव्ये स्थ्यच्छन्दसि ।” उणा० २ । १०२ । इति छन्दसि ऋः । स च उट् । “स्थास्थिन्सृष्टाम् ।” ८ । ३ । ८७ । इति षत्वम् । सप्तम्या अणुक्त् ।) सारथिः । इत्यमरः । २ । ८ । ६० ॥

सशस्या, स्त्री, (शस्येन सह वर्त्तमाना ।) नाग-दन्ती । इति रत्नमाला ॥ शस्ययुक्तभूम्यादीः त्रि ॥ सशुकः, पुं, (शुकेन दयया सह वर्त्तमानः ।) आस्तिकः । इति केचित् ॥

सशमश्रुः, स्त्री, (शमश्रुणा सह वर्त्तमाना ।) शमश्रु-युक्तस्त्री । तत्पर्यायः । नरमालिनो २ । इति हेमचन्द्रः ॥ (शमश्रुविशिष्टे, त्रि ॥)

ससत्त्वा, स्त्री, (सत्त्वेन सह वर्त्तमाना ।) गर्भिणी । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रघुः । ३ । ८ । नदीमिवान्तःसलिलां सरस्वतीं “नृपः ससत्त्वां महिषीममन्यत ॥”) प्राणियुक्ते, त्रि । यथा, “मनुः । ४ । ४७ ।

‘न मूत्रं पथि कुर्वीत न भस्मानि न गोव्रजे ॥’ ‘न ससत्त्वेषु गर्त्तेषु न गच्छन्नापि संस्थितः ॥’ ‘ससत्त्वेषु प्राणिमत्सु ।’ इत्याङ्कितत्वम् ॥ ससनं, स्त्री, (सस नाशे + स्युट् ।) यज्ञार्थपशु-हननम् । इत्यमरटीका । २ । ७ । २६ ॥ तस्य रूपान्तरं शसनं शसनश्च ॥

सस्मितः, त्रि, (स्मितेन सह वर्त्तमानः ।) ईप-हास्ययुक्तः । यथा,— “स्मिताननसरोजमङ्गने रिङ्गमाणमतिलोमकुन्तलम् । रोचनोद्भासितभालमस्तु मे कैशवं मनसि शैशवं वपुः ॥” इत्यनुमिती जगदीशः ॥

सस्यं, स्त्री, (सस स्वप्ने + “माच्छाससिस्तुभ्यो यः ।” उणा० ४ । १०८ । इति यः ।) हृद्यादीनां फलम् । यथा,— “संसनं सीसकं सस्यं सस्यं सास्त्रा च साध्व-सम् ॥” इत्युपविवेकात् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

धान्यम् । यथा, हेमचन्द्रः । “धान्यस्तु सस्यं सौत्यश्च त्रीहस्तम्बकरिश्च तत् ।” शस्त्रम् । गुणः । इति विश्वः ॥ तस्य प्रशंसा यथा, “जीर्णमन्नं प्रशंसोयात् भार्याश्च गतयौवनाम् । रथात् प्रत्यागतं शूरं सस्यश्च गृहमागतम् ॥” इति चाणक्यशतकम् ॥

अन्यत् शस्यशब्दे दृष्टव्यम् ॥ सस्यकः, पुं, (सस्येन गुणेन परिजातः सस्यहः । सस्य + “सस्येन परिजातः ।” ५ । २ । ६८ । इति कन् ।) मणिभेदः । (यथा, बृहत्संहि-तायाम् । ७ । २० ।

“हेमकान्तिरथवा शुक्लवर्णः सस्यकेन मणिना सट्टो वा ॥”) असिः । इति मेदिनी ॥ “सस्यको नालिकेरान्तः सस्याभमणिखण्डयोः ॥” इति हेमचन्द्रः ॥

(शालिः । साधुः । इति काशिका ॥) सस्यमारी, [न] पुं, (सस्यं मारयतीति । सू + णिच् + णिनिः ।) महामुषकः । इति राज-निर्घण्टः ॥ सस्यनाशके, त्रि ॥

सस्यसंवरः, पुं, (सस्यैः सन्वियते इति । सं + ह + “ग्रहहृदिनिश्चिगमश्च ॥” ३ । ३ । ५८ । इति अप् ।) सालहृत्तः । इत्यमरः । २ । ४ । ४४ ॥

सस्यसंवरणः, पुं, (सस्यैः संवरणमस्येति ।) अस्त्र-कर्णहृत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सस्येदा, स्त्री, (सं देन सह वर्त्तमाना ।) दूषिता कन्या । इति शब्दरत्नावली ॥ (वर्षविशिष्टे, त्रि ॥)